

20. mars 2025, UAP European Day

EU, den europeiske strategiske autonomien og de uidentifiserte anomale fenomener? av Charles-Maxence Layet

Fra Washington til Paris, fra Berlin til London, fra atomanlegg til våre militærbaser, har den europeiske himmelen blitt et teater for uidentifiserte operasjoner? De amerikanske kongresshøringene om UAP-er i 2023 og 2024, kombinert med nylige «drovnis»-inngrep over sensitive steder i Europa, er en klar advarsel om at Europas strategiske autonomi ikke lenger kan ignorere disse fenomenene. Den europeiske union må etablere et sterkere rammeverk for samarbeid i innsamling, analyse og deling av informasjon om UAP, for å garantere vår sikkerhet og suverenitet.

Europeisk strategisk autonomi har blitt et ledemotiv i Brussel og i hovedsteder over hele kontinentet. Enten det gjelder forsvar, teknologi eller romfart, hevder EU at de ønsker å kontrollere sin egen skjebne og ikke lenger er utelukkende avhengig av makter utenfor. Ikke desto mindre fortsetter et fremvoksende felt i stor grad å bli oversett i denne søken etter autonomi: det fra Uidentifiserte anomale fenomener (UAP). Lenge hånet eller henvist til utkanten, fremstår dette emnet nå som et sikkerhets- og vitenskapelig suverenitetsspørsmål som ingen seriøs makt har råd til å ignorere.

USA har publisert årlig offisiell rapport siden 2021 som angir eksistensen av flere dusin og deretter hundrevis av UAP og fremhever den reelle risikoen disse uforklarlige romfartsfenomenene utgjør for nasjonal sikkerhet og luftsikkerhet ((Foreløpig vurdering : Unidentified Aerial Phenomena, Office of the Director of National Intelligence, 25. juni, 2021, oppsummert av Marco U.S. Sen. President nå). Trumps utenriksminister, "Det er ting som flyr i luftrommet vårt, og vi vet ikke hvem det er, og det er ikke vårt, så vi bør vite hvem det er, spesielt hvis det er en motstander som har tatt et teknologisk sprang" (Politico, 23. juni 2021, må Europa ikke forbli uaktsomt, gjennomiktig og aktivt). om UAP-spørsmålet.

Hva er UAP, og hvorfor er de viktige?

"Jo mer vi lærer om UAP, jo mindre forstår vi dem," sa eks-senator Harry Reid i 2021. Denne tidligere majoritetslederen i Senatet initierte, sammen med to andre senatorer og tidligere militæroffiserer, et klassifisert UAP-forskningsprogram som ble lansert i 2007 og finansiert med 22 millioner dollar i hemmelige kongressmidler: Advanced SystemAP Aerospace Program (AAWSAP). Siden desember 2017 har dette programmet, sammen med Pentagons AATIP-prosjekt, skapt overskrifter rundt om i verden.

Enten UAP er et resultat av et teknologisk sprang gjort av geopolitiske motstandere, naturfenomener som forvrider visuelle oppfatninger, besøkende fra en annen dimensjon, eller teknologi fra en annen verden, omfatter UAP ethvert objekt eller romfartsfenomen observert på himmelen (eller i verdensrommet) som ikke umiddelbart kan identifiseres. I motsetning til hva mange tror, handler dette ikke bare om fantasifulle historier: Tallrike astronauter, sivile og militære piloter, flygeledere og radarsensorer har dokumentert fenomener i løpet av tiårene som trosser konvensjonelle forklaringer. Noen av disse observasjonene har nesten ført til kollisjoner som er begrenset unngått, noe som har skapt et genuint flysikkerhetsproblem. Andre reiser geostrategiske

spørsmål: kan de være knyttet til ukjente utenlandske teknologier, eller til og med ulovlige overvåkingsaktiviteter?

NATO og EU har nylig møtt uventede luftinngrep. Siden 2014 har mer enn hundre overflyvninger av atomkraftverk og atomanlegg i Frankrike med uidentifiserte droner fremhevet sårbarheten til kritisk infrastruktur for ukjente luftobjekter. Det ble holdt høringer i det franske senatet, men de klarte ikke å fastslå hvem som sto bak disse dronene og hva intensjonene kan ha vært. Senere innen utgangen av 2024 er det rapportert om "dronesvermer" over militærbaser og urbane områder i Europa og Nord-Amerika (The Guardian, 13. desember 2024). Heller ikke i disse tilfellene har myndighetene vært i stand til å forklare arten og opprinnelsen til disse 'dronesvermene'. Disse hendelsene viser at grensen mellom UAP og konvensjonelle trusler (som fiendtlige droner) er uklare: i begge tilfeller er disse gjenstander av usikker opprinnelse, ikke umiddelbart identifisert, potensielt farlige, og som krever en koordinert reaksjon fra myndighetene.

Å ignorere UAP vil derfor medføre kostnader. På den ene siden etterlater det piloter og operatører av kritisk infrastruktur uforberedt på forvirrende lufthendelser. På den annen side skaper det et gap i vårt generelle sikkerhetssystem: en "blindsoner" som ondsinnede aktører kan utnytte. Å la uforklarlige fenomener formere seg uten et analytisk rammeverk og uten mottiltak inviterer til potensielle strategiske overraskelser. Omvendt gir seriøst engasjement med dette emnet også en mulighet for vitenskapelig og teknologisk fremskritt, og stimulerer forskning innen banebrytende felt (sensorer, kunstig intelligens for bildeanalyse, astrofysikk, etc.).

Europa henger etter på et strategisk område

Mens våre allierte gjør fremgang, er EU betydelig bak i UAP-spørsmålet. I USA, utover den nevnte rapporten, opprettet Pentagon et spesialkontor i 2022 (AARO, All-domain Anomaly Resolution Office) som var ansvarlig for å samle inn og analysere UFO-rapporter fra militæret og piloter, og til og med NASA lanserte en uavhengig UAP-studie i 2023. Canada, Australia og Japan var også for en tverrparti arbeidsgruppe i juni 2020. begynner å strukturere datainnsamling og forskning på disse fenomenene, i samarbeid med USA

I Europa er det bare Frankrike som har hatt et offisielt dedikert organ i mange år (CNESs GEIPAN, som samler inn vitnesbyrd og utfører vitenskapelige undersøkelser av rapportert UAP). Andre steder har hovedsakelig frivillige sivile organisasjoner samlet inn observasjonsrapporter, uten institusjonell støtte eller internasjonal koordinering. Noen nyere initiativ viser imidlertid spirende fremgang: I Nederland godtar det nederlandske sikkerhetsrådet (OVV) nå UAP-rapporter fra piloter, klar over at alt som krysser luftrommet kan påvirke sikkerheten (UAP Coalition Netherlands). I EU-parlamentet fant et historisk første møte om UAP sted i mars 2024 på initiativ av en visjonær MEP, med sikte på å avstigmatisere dette langvarige tabuemnet innen institusjonene.

Til tross for denne utviklingen er det fortsatt ingen EU-dekkende eller harmonisert politikk for UAP. European Union Aviation Safety Agency (EASA) har ikke en spesifikk protokoll for rapportering av UAP. European Air Safety Data Space inkluderer ikke eksplisitt UAP innenfor sitt virkeområde. Og mens EU-kommisjonen forbereder ny lovgivning om romvirksomhet for 2024, er det ingen omtale av UAP i det rammeverket (UAP Check). Som et resultat risikerer EU å bli satt på sidelinjen fra en global geopolitisk trend som likevel er avgjørende, i stedet avhengig av informasjon fra Washington eller andre steder – som motsier dens ambisjon om strategisk autonomi.

Integrering av UAP i den europeiske romstrategien for sikkerhet og forsvar

Inaktivitet er ikke lenger et alternativ. Det er på tide å fullt ut innlemme UAP-spørsmål i europeisk sikkerhets-, forsvars- og rompolitikk, i samsvar med EUs nylige kunngjøringer om romlovgivning og opprustningsarbeid. Brussel har uttrykt sin intensjon om å styrke motstandskraften til sine romressurser og å fylle kapasitetshull i møte med nye trusler (EUs romstrategi for sikkerhet og forsvar - EU-kommisjonen). Den første romstrategien for sikkerhet og forsvar, presentert i 2023, understreker at verdensrommet er et konkurransedomene der Europa må beskytte sine interesser og styrke sin autonomi (L'Union européenne se dote d'une stratégie spatiale pour la défense). Å inkludere UAP i denne ligningen ville være et logisk neste skritt, og adressere en blind flekk i Europas strategiske visjon. Som en ekspert for eksempel advarte, vil det å lukke øynene for UAP tilsvare «å ignorere den potensielle effekten av UAP kan etterlate en kritisk blind flekk i vår energiforsvarsstrategi». (Nyheter - UAP Coalition Nederland).

Konkret kan flere handlinger iverksettes umiddelbart på EU-nivå:

Etablere en europeisk mekanisme for datainnsamling og analyse: Opprett et europeisk senter (eller nettverk) dedikert til å samle UAP-rapporter fra sivil og militær luftfart i medlemslandene, samt fra meteorologiske tjenester og romtjenester, og utføre vitenskapelige analyser. En slik informasjonsdelingsprosess vil oppmuntre til rapportering uten stigma og muliggjøre mer presis identifisering av fenomener, enten de er av menneskelig eller naturlig opprinnelse

• **Etablere en europeisk mekanisme for datainnsamling og -analyse:** Opprett et europeisk senter (eller nettverk) dedikert til å samle UAP-rapporter fra sivil og militær luftfart i medlemslandene, samt fra meteorologiske tjenester og romtjenester, og gjennomføre vitenskapelige analyser. En slik informasjonsdelingsprosess vil oppmuntre til rapportering uten stigma og muliggjøre mer presis identifisering av fenomener, enten de er av menneskelig eller naturlig opprinnelse.

• **Finansiering av forskning og innovasjon:** Tildel ressurser gjennom Horizon Europe-programmet eller European Defense Fund for flerfaglig UAP-studie. Dette betyr å støtte prosjekter som involverer astrofysikere, luftfartsingeniører, meteorologer, psykologer (for vitnesbyrdanalyse) og forsvarsspesialister. Bedre forståelse av disse fenomenene vil bidra både til sikkerhet (ved å skille reelle trusler fra ufarlige anomalier) og til å fremme vitenskapelig kunnskap.

• **Integrering av UAP i eksisterende forskrifter og programmer:** Tilpass europeiske luftfartssikkerhetsforskrifter for å eksplisitt inkludere UAP-rapportering fra piloter og luftrafikkkontroll. På samme måte innlemme overvåking av uidentifiserte luftobjekter i oppdragene til det europeiske romovervåkings- og sporingssenteret (SSA/SST) for å bedre beskytte satellitter og kritisk infrastruktur på bakken mot uregelmessige eller inntrengende objekter.

• **Finansiering av forskning og innovasjon:** Tildel ressurser gjennom Horizon Europe-programmet eller European Defense Fund for flerfaglig UAP-studie. Dette betyr å støtte prosjekter som involverer for eksempel astrofysikere, luftfartsingeniører, meteorologer, psykologer (for vitneforklaringer) og forsvarsspesialister. Bedre forståelse av disse fenomenene vil bidra både til sikkerhet (ved å skille reelle trusler fra ufarlige anomalier) og til å fremme vitenskapelig kunnskap.

● **Økt internasjonalt samarbeid:** Sett UAP-spørsmålet på dagsordenen for transatlantiske dialoger og internasjonalt romsamarbeid. Spesielt USA har samlet betydelig erfaring og data om emnet; Den europeiske union og dens medlemmer vil tjene på å utveksle med dem på lik linje samtidig som de gir sine egne bidrag fra europeisk territorium. Dette vil styrke Europas strategiske autonomi og styrke dets lederskap på nye geostrategiske felt. Tilsvarende vil oppmuntring til informasjonsdeling mellom allierte (NATO, FN) om uforklarlige luftfenomener styrke den kollektive sikkerheten i møte med iboende grenseoverskridende risikoer.

Disse tiltakene gjenspeiler anbefalingene fra europeiske sivilsamfunnsorganisasjoner med fokus på UAP. Femten foreninger fra rundt ti EU-land lanserte i slutten av 2024 en enestående oppfordring til EU om å raskt ta opp UAP-spørsmålet ([UAP Check, Nov 25 2024](#)). I den appellen ba de spesifikt om tiltakene som er skissert ovenfor: etablering av en europeisk prosess for datainnsamling og analyse, integrering av UAP i regelverk, forskningsfinansiering og styrket internasjonalt samarbeid ([UAP at EU level - a proposal for action Oct 24 2024](#)). Europeiske institusjoner må følge dette grasrotbudskapet og hente inspirasjon fra det.

På tide å handle og styrke det europeiske samarbeidet

I lys av nåværende geopolitiske omveltninger vil europeisk strategisk autonomi bare oppnås dersom unionen kan forutse og ta opp alle sikkerhetsspørsmål, inkludert de som faller utenfor konvensjonelle rammer. Uidentifiserte luftfenomener er ikke lenger science fiction, men en observert virkelighet som utfordrer vår evne til å forstå og beskytte himmelen vår. Konfrontert med dette faktum, ville passivitet være den verst tenkelige reaksjonen.

Den europeiske union har alle ressursene den trenger for å bli en global leder innen en ansvarlig og vitenskapelig tilnærming til UAP: banebrytende luftfartsindustri, anerkjente forskere, omfattende multinasjonal samarbeidserfaring, byråer og organisasjoner som ESA, EASA, Eurocontrol som kan mobiliseres. Det som trengs nå er en klar politisk vilje til å koordinere disse ressursene og fylle det eksisterende gapet

I en tid da EU kunngjør sin intensjon om å utvide sine ambisjoner innen forsvar og rom, er øyeblikket ideelt for å lansere et europeisk initiativ om UAP. Å utstyre Europa med en strategi og midler til å studere og håndtere disse fenomenene vil bidra til sikkerheten til innbyggerne, uavhengigheten til vår kapasitet til å vurdere risiko, og fremme av kunnskap. Europas suverenitet, sikkerhet og vitenskapelige troverdighet står på spill. Ingen flere unnskyldninger: tiden for å handle er nå.

Charles-Maxence Layet er en tidligere europeisk parlamentarisk assistent, fra 2009 til 2024, og en frilans vitenskapsskribent som spesialiserer seg på nye energiteknologier og elektromagnetisk kosmos. Han er sjefredaktør og utgiver av «Orbs Special Contact», en bok viet til UFOer og den utenomjordiske hypotesen. Hans reise fokuserer først og fremst på de humane, mediemessige, sosiale og politiske dimensjonene ved UAP-fenomenet. Charles-Maxence Layet er også medlem i Frankrike av SCEAU og CIPO, og bidrar til de juridiske kampanjene til UAPCHECK. Hans siste bok «Le printemps des ovnis» (først, 2025) ble utgitt i mars 2025.

Sitater:

«For å forsterke genuin strategisk autonomi, må EU engasjere seg seriøst, transparent og proaktivt i UAP-spørsmålet. »

« Den europeiske union har alle ressursene den trenger for å bli en global leder i en ansvarlig og vitenskapelig tilnærming til UAP. »

«I en tid da EU kunngjør sin intensjon om å utvide sine ambisjoner innen forsvar og rom, er øyeblikket ideelt for å lansere et europeisk initiativ om UAP. »